

„Gazeta Transilvaniei“
Tipografia:
„GAZETA“, piața mare nr. 22
cărții neșterite cu se
prieșcă. Macarajele nu se
eximă.
Direcțiile de abonații:
Brașov, piața mare nr. 22
acurate noi primăria în Viena
Karl Hofmann & Söhne
No. 22, unri Scheid, Alois
Karl Hofmann & Söhne, J. Un-
kers; în București: A. V. Gold-
berger; în Cluj: E. L. Doms; în Ham-
burg: A. Steiner
Prețurile inserțiilor: o soră
arondă pe o săptămână 3 ar
și 80 cr. Imbru pentru o pu-
licare. Publicații mai dese
după tarife diferite.
Telex pe pagina III-a
„Gazeta“ 10 or. v. a. s. 9 bani

GAZETA TRANSILVANIEI

ANULU LIV.

„Gazeta“ este în în-
abonații: pentru Austr.-Ung. 12
Fr. anu 12 fl., pe se 1 lună
6 fl. Pe trei luni 3 fl.
Pentru România și străinătate:
Pe unu anu 40 franci, pe șese
luni 20 franci, pe trei luni
10 franci.
Se primumă la toate oficiile
postale din țară și din afară
și la dd. colectorii.
Abonamentul pentru Brașov:
la administrația, piața mare
nr. 22, scagiul I.: pe unu anu
10 fl., pe șese luni 5 fl., pe trei
luni 2 fl. 50 cr. Ca deșula în
oraș: Pe unu anu 12 fl., pe
șese luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.,
un esemplar 5 cr. v. a. s. 15 bani.
Atât abonații cât și
inserțiile sunt a se plăti
înainte

Nr. 153.

Brașov, Joi 11 (23) Iulie.

1891.

Nou abonament

„GAZETA TRANSILVANIEI“

Cu 1 Iulie 1891 stilu vechin
s'a deschis nou abonamentu, la care în-
vltăm pe toți amicii și sprijinitorii foiei noastre.

Prețulu abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria: pe trei luni 3 fl.
e șese luni 6 fl., pe unu anu 12 fl.

Pentru România și străinătate: pe trei
luni 10 franci, pe șese luni 20 franci, pe unu
anu 40 franci.

Abonamente la numerele cu data de Duminecă:

Pentru Austro-Ungaria: pe anu 2 fl., pe
șese luni 1 fl.

Pentru România și străinătate: pe anu 8
franci, pe șese luni 4 franci.

Abonarea se pôte face mai ușor și
mai repede prin mandate postale.

Domni, cari se vor abona din nou
se binevoescă a scrie adresa lămurită și
a arăta și posta ultimă.

Administrația „Gazetei Transilvaniei“

Brașov, 10 Iulie v.

Ne este încă în prospetă me-
moria tragicul casu alu vėsărei
de sânge din Feldru, întâmplatu
astă toamnă, cu ocaziunea insta-
lării noului preot, impusu popo-
rului prin intrigă și uneltiri.

Scimă, că cu ocaziunea aceea
mulțime de locuitori români au
fostu măcelăriți din partea gen-
darmilor unguresci; morți au că-
dutu șese imediat, uciși fiindu
de glonțele gendarmilor, ér 14
au fostu greu răniți, dintre cari
doi au și muritu.

Fărăndoelă acesta a fostu unu
casu dintre cele mai grave și era
cu atât mai mare nedumerirea
de a cunoșce atitudinea autorită-
ților judecătorești în cestiunea
de față, fiind-că se scia din ca-
pulu locului, că în opiniunea pu-
blică figuréză ca complici ai ace-
stui măcelu chiar nisce organe ale
administrațiunei, nisce unelte orbe
ale celor de susu.

Era vorba așa-déră de o tur-
burare a ordinii publice dintre
cele mai mari, care avea să con-
stitue unu casu de cercetare câtu
se pôte mai gravu din partea jus-
țiției.

Dér justiția ungurescă se vede
tréba, că nu prea ține sémă de
justiția, când are de a face cu po-
porulu românesc. Corespondența
de pe valea Someșului, ce o pu-
blicămă mai josu, ne spune, că
tribunalulu regescu din Bistrița a
sistatu cercetarea în cauza vėsă-
rei de sânge dela Feldru și a lă-
satu lucrurile încurcate.

N'a aflatu cu cale tribunalulu
din Bistrița să cerceteze, decă este
adeveratu, că acel măcelu a fostu
numai rezultatulu unor intrigi,
și că s'a comis de gendarmii un-
guri în stare de beți și fără nici
o causă întemeiată? N'a aflatu cu
cale să caute a da satisfacțiunea
covenită acelor vèduve nenoco-
cite și numeșci răniți, câți au că-
dutu victimă rësbunării unor u-
nelte pécătose, cari au reclamatu
asistența gendarmilor și cari im-
preună cu aceștia au fostu urzi-
torii înfricoșatulu măcelu?

Sistarea cercetării în trista
atacere a vėsărei de sânge din
Feldru a produsu, firesce, cea mai
mare amărăciune în sinulu popo-
rațiunei acelei comune, căreia îi
dă viuă espresione și corespon-
dența noastră de mai josu.

Poporul din Feldru este de
părere, că cei dela judecătoria s'au
temutu, că ducendu-se la sfirșitu
cercetarea, se va constata, că vės-
sarea de sânge a fostu provocată
cu cea mai condamnabilă rëutate
și ușurință, nu de cătră poporu,
ci de cătră organele administra-
țiunei și de cătră gendarmii, pe
cari acestea i-au adusu într'ajutoru.

Noi credem, că în nici unu
casu, nici chiar atunci, când ar fi

îostu ne'ndoiósă cauza conflictului
sângerosu, nu era cu cale și nu
era cu dreptate de a se sista
cercetarea. Cu atât mai virtosu
însé a trebuit să se facă ea, cu
câtu poporul pôte aduce doveđi
flagrante pentru desvinováțirea sa.

Casulu e mai gravu, de cum
s'ar părécuma, după ce a trecut
atâta timp. E vorba aici de
celu mai elementaru postulatulu
dreptății și justiției în stat; de
datoria supremă, ce o are statulu,
cu organele și autoritățile lui, de
a păzi buna ordine și de-a scuti
vieța și averea cetățenilor; e
vorba în fine de aceea, că ore
mai este consideratu Românulu în
țera acesta ca cetățenu, care se
bucură de scutul legilor, orinu-
mai ca unu ilotu vrednicu de im-
puscātu?

Pôte că judecătorilor din Bis-
trița să le pese puțin de aceea,
decă au muritu și au fostu ră-
niți câți-va „țărănoi“ români, pe
noi însé nu ne pôte lăsa lucrulu
acesta totu așa de indiferenți și
d'aceea cerem în numele dreptății lo-
vite în față, cerem și pretindem
dela locuitorii români din Feldru
și dela fruntașii și conducerii lor
din cea comună și din acel țin-
nutu, ca să nu lase lucru întru atâta,
ciserecureze și seapelezepănă la mo-
narchul cerënd, ca cercetarea, ce s'a
început și nu s'a sfërșitu, să se
facă din nou cu cea mai mare ri-
gore; să se constate, cari sunt
inovații și să se pedepsească, ér
decă se va dovedi, că poporul n'a dat
pricină la acel sângerosu măcelu,
să se dea familielor celor nenoc-
ociți despăgubirea, ce li-se cuvine.

CRONICA POLITICĂ

— 10 (22) Iulie.

— Sâmbătă s'a închis la Parisu
sesiunea ordinară a Camerăi franceze
pentru acestu an. Nu multu înainte de

închidere a șefulu ministerulu o nouă
lovitură simțit și anume în cestiunea
dotării școlei polytechnice. Președintele
consiliului și Ministerulu de războiu Frey-
cinet era aprupe să și dea dimisiunea și a
renunțatu la această numai considerându,
că o crisă a cabinetului în timpul va-
canțelor parlamentului ar puté deveni
o mare peripositate. Freycinet vo-
iesce să și presenteze proiectulu său
referitoru la sporirea creditului pentru
școla polytechnică la toamnă, când se vor
redeschide camerele. Faptulu, că în de-
cursu de trei zile s'a pututu ca minis-
terulu de doue ori să fi adusu în minori-
tate dovedesce însé, că în camera fran-
cească se află din nou un grup de de-
putați, cărora li s'a uritu deja și de ca-
binetulu actualu ce există din 17 Martie
1890 și că aceste elemente sunt gata
de a se uni cu grupurile opoziționale și
antirepublicane, spre a trânti guvernulu.

Din Sofia șoseșu sciri senzaționale
în privința torturilor, ce se aplică față
cu bănușii omoritori ai lui Bolev. Sub
rezervă se publică sciri, că Stambulu
încercă toate mijlocele posibile ca să și
rësbune asupra inamicilor săi pontici.
Despre ministrulu Caravelov se dice, că
asemenea unui criminalistu de rëndu fu
tractatu în închisore. Elu a fostu pus
în lanțuri și aruncatu într'o umedă in-
tunecósă celulă a temniței. Stambulu
ardonă, ca să s'aducă trei Macedoneni,
intimi amici ai lui Caravelov, și să i
pună pe banca de tortură. Aci li-s'au
arsu la flacărele unui focu degetele dela
mâni și dela picioare, până când acestea
carbonisându se s'au prefăcutu în cenușă.

SCRILE DILEI.

— 10 (22) Iulie.

O interesantă provocare la duelu.
Scimă, că deputatul Gavrilu Ugron, în
ședința dela 15 Iulie a dietei unguresci,
a adresatu o interpelare ministrului pre-
ședinte în cauza demonstrațiilor anti-
maghiare din Fiume. În interpelarea sa,
deputatul Ugron s'a folositu de nisce

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“

(14)

Inimi de aur.

Romanu, de I. Edhor. Tradus de Julia.

Intr'o închisore comună, pavată cu
petri, a cărei ferestruică era provédută
cu grilaj de fier, între patru păreți
goli și reci, unde se afla o măsuță și
un scaun, stétea asesorulu Helda cu
fața îmărmurită și cu vestmintele în di-
ordine. Ochiu lui fără espresione, erau
așiuțiți asupra unui unghetu. Timpu de
unu oesú stétea elu așa, de când adevă
l'a arestatu procurorul. Faptulu acesta
nu l'a surprinsu și când procurorul,
ca cunoscutu, își ceru scusele pentru
împlinirea datorinții, elu îi primi cu
sânge rece scusele. La toate întrebările,
ce i-se puseră, a răspunsu, că tragiculu
stirșitu alu miculu Ewald și alu Evei
Döbling îi pare totu așa de enigmaticu,
ca și celorlalți ómeni.

Zuruitulu cheiloru nu conturbară pe
Helda, care abia îl auđia. Chiar nici vo-
cile, ce acum îi deveniră mai cunoscute,
nu-l făcură să și vină în ori, întru atât
era elu de adénoitu în gânduri.

— „Unu pătraru de óră, domnișóră,
și nu uita, că se întâmplă pe răspunde-

rea mea. La prisonieru criminalu nu-i
permis niménu să între.“

Era compătimitore vocea șefulu, care
rosu aceste vorbe cătră Ruth Cheia se
învérti în bróscă și în momentul urmă-
toru Ruth se afla singură cu asesorulu.
Ea, mișcată adénoitu, coteplă față suferi-
tore a asesorului.

— „Kurt, eu sunt aici.“

Helda își întorse încetu capulu spre
ea. Nici o trăsură nu se schimbă din
fața lui, ci o privi îmărmuritu și indi-
ferent.

— „Nu fi atât de liniștitu, dragă
Kurt, óci atunci mă tem“ dișe ea.

— „Ce vréi dela mine?“

— „Vréu să și spunu unu cuventu
de mângâiere... Tóte le voiu cerca spre
a găsi pe ucigașu!“

— „Nu-i de lipsă. Otrăvitorulu e
deja aflatu.“

— „Eu nici-odată nu voiu crede în
învinovățirea ta.“

— „Ai venitú dóră, ca să mă vedú
dejositu, nu?“

— „Ierte-ți Dumneđu vorba asta“,
dișe Ruth cu demnitate, apoi vorbi mai
departe în tonu confidențialu. „Kurt, tu
te-ai nimicitu însuși. Vedú, eu am venitú
aici ca să și oferú mâna mea. Ȑia de eri

e stérsă din memoria-mi și timpul din
urmă vréu să-l uitu și nu voescu de
câtú să împlinescu ceea ce și am pro-
misu odată în óră grea, adevă de a și
recompensa generositatea. Kurt, această
óra a sositu și a sositu sinceritatea mea.
Eu nu mă ținú deslegată de promisiune
și pentru asta ni am reîntorsu. Mă mai
întrebi déră, că pentru-ce am venitú și
ce voescu dela tine? Tu mă respingi?!
Ea își întine mánile rugătoru.

— „Te îndreptă la unu viitoru mai
fericitu. La ce să te legi de unu crimi-
nalu, care te-a condamnat și nu a
scitú prețu valórea inimei tale. Tu
voesci să-mi ajuți și uiți, că eu nu o
meritu.“

— „Nu vorbi așa, dragă Kurt. Te
rogú uită cum am uitatu și eu.“

— „Tu nu cređi, că eu am otrăvitú
pe Ewald?“

Ruth își ridică drépta: „Jurú
că nu!“

O lină mișcare trecu peste trásurile
lui Helda. „Și tu vréi a și jeti pentru
mine viitorulu têu?“ întrebă elu după
o paușă.

Înainte ei se iviră în aceeași clipă
înfocații ochi ai lui Aldenhofen cu totu
farmeculu și impresia lorú seriósă. Ea

își puse mâna pe inimă, care în modu
porocitoru își pretindea dreptulu, bu-
zele ei însé dișă clar și decisu:
„Da!“

— „Cugăte te bine, Ruth, tu nu mă
iubesci.“

— „Dă-mi o mai puternică, decătu
iubirea!“

Érăși unu paușă, în care Helda
privi pătrunđitoru în față. Ochiu lui stră-
luciau și mánile-i se încrucisară pe
pieptu.

— „O inimă de aură“, dișe elu
blându și linu, cu și când ar vorbi numai
cu sine.

— „Tu nu mă respingi?!“ O for-
țare timidă zăcea în vorbele Ruthei, ca
și când ar alerga după fericioarea vieții...

Helda nu răspunde nimicu. Era, ca
și când sufletulu lui ar esculta ceva
mare și sfântu și în farmeculu acestei
sublime impresiuni, se apropiă de ea,
își plecă fruntea la pământu, o atinse
de pietrele reci ale pământului și bu-
zele lui sêrutară tíviciura simpiiei haine a
Ruthei.

La espresa dorinței a contesei Ge-
orne, miculu Ewald fu înmormântatu
lângă Eva. Ea a urmatu conductulu fu-
nebralu cu ochi întunecați și fără de la-

termini foarte violenți la adresa demonstranților și mai ales la adresa ostașilor croați din regimentul de infanterie 79, staționat în Fiume, despre care știm, că și ei sunt acuși, că au luat parte la demonstrații și între care se aflau și câțiva oficiali. Din cauza terminilor violenți folosiți de Ugron, corpul ofiteresc de la menționatul regiment croat, se simte ofensat și e hotărât, ca pe Ugron să-l provoace la duel. După cum spune „Egyetertes“, la 20 Iulie a și sosit în Budapesta un căpitan însoțit încă de un oficer de la regimentul croat din Fiume, care în numele întregului corp ofiteresc a venit să ceară satisfacțiune dela G. Ugron. Fiindcă Ugron în timpul de față se află la Odorheiu de Săcuiești, cei doi oficiali croați vor trebui să-l aștepte până se va întoarce.

„Societatea studenților români dela universitatea Fr. Wilh. din Berlin“ aduce la cunoștința studenților români, care ar dori să completeze studiile la universitatea din Berlin, că este dispusă a da toate informațiunile necesare, în această privință. A se adresa: G. I. Capitani, Chorinerstrasse 76, I. Berlin.

Comitetul central al Ligei pentru unitatea culturală a Românilor aduce la cunoștința publicului și a membrilor, că noul local al comitetului și biroul Ligei s'a instalat în Passagiul român.

Tinerimea sârbă și confederațiunea balcanică. Diarului croat-sârbesc „Srbobran“ i-se scrie din Belgrad, că tinerimea sârbă dela școlile superioare de acolo, într-o adunare ținută de curând a primit în unanimitate statutele unei societăți careia i-se dădu numele: „Preteca“ [Înainte mergătorul.] Scopul societății este: a mijloci cunoșterea reciprocă a popoarelor balcanice și apropierea între sine a tinerimii din Balcan, ca astfel să se pună bazele unei lucrări comune pe tărâmul cultural și politic, toate în vederea unei confederațiuni între popoarele balcanice. Îndată la fața locului s'au înscris o mulțime considerabilă de membri la această societate.

Conferință. Diarele de dincolo ne spun că conștințutul publicist și redactorul aldiarului „Kreuzzeitung“ Schwennhagen va pleca în zilele acestea la Praga pentru ca să țină o conferință în favoarea Ligei culturale a Românilor și în favoarea Românilor din Ungaria, apoi se va duce la Karlsbad și la Marienbad.

La institutul bacteriologic din Bucuresci a mai trimis guvernul austriac

un copil mușcat de un câine turbat. Precum se vede rezultatele dela institutul acesta dau mai multă garanță ca cel din Budapesta, care a fost refuzat pe nenorocii din Bucovina mușcați de lupi turbati.

Contra-memoriul studenților maghiari, din care am primit și noi un exemplar în limba ungară, până acuma s'a trimis la funcționarii și consilierii ministeriali și dela aceștia în sus: la episcopii catolici și gr. cat., la ev. reformați, și gr. orientali români și sârbi, aproape la toți membrii din camera magnaților, la fișpanii comitatelor din Ungaria și Croația, la primarii orașelor și la toți directorii școlilor superioare maghiare și la directorii școlilor medii. — Toți aceștia vor avea așadar o lectură „amuzantă“ până la plictisală în senul de castraveți murați.

Nou patriarh al Constantinopolului. Ca candidat la patriarhia din Constantinopol în locul lui Dionisie, care demisionă în săptămânile trecute, se amintesc Ioachim al III, fostul patriarh, care înainte cu patru ani a abdicat din cauză, că nu a voit să tolereze ingerința străină în biserica ortodoxă. Fișpan sârbesc croat din Zagreb (Agram) „Srbobran“ dăce, că Ioachim e un om de principii mai înalte și e energic. Ea speră, că pe lângă episcopia bulgară, acest nou patriarh va admite și înființarea unei episcopii sârbesce în Sârbia-vechiă de sub dominațiunea turcă și în Macedonia.

Comunicația pe căile ferate române. Direcțiunea căilor ferate române aduce la cunoștința publicului, că cu ziua de 21 Iulie n. c. trenul expres, care pleacă din Bucuresci la 4 ore și 40 minute p. m., precum și trenul care sosese în Bucuresci la 11 ore și 35 minute seara, nu au în Predeală nici o legătură cu trenurile, care vin din Budapesta. Trenurile directe Bucuresci Pesta Viena și vice-versa sunt de aci înainte următoarele: *Via Predeală*: Trenul expres care pleacă din Bucuresci la 7 ore și 35 minute dimineața, și cel care sosese în Bucuresci la 9 ore și 30 minute seara. *Via Verciorova*: Trenul expres, care pleacă din Bucuresci la 6 ore și 40 minute seara, precum și trenul, care sosese în Bucuresci la 9 ore și 55 minute dimineața.

Sârbi la expoziția din Praga. Sâmbăta trecută au plecat din Belgrad cu un tren special vr'o 200 de Sârbi la expozițiunea boemă din Praga. Intre aceștia sunt un arhimandrit, vr'o câțiva protopopi, apoi oficiali, neguț-

tori și funcționari, însoțiți de un cor vocal al cărui membri toți sunt îmbrăcați în costum național. La Praga, au fost întâmpinați de trei consilieri orașenesi, de mai multe corporații și de o mulțime mare de cetățeni, care între urări furtive i-au binevenat. Sârbi fură salutați ca „frați ai lor“ din partea consilierului orașenescu Podlipny și din partea altora, care toți accentuau solidaritatea tuturor Slavorilor. În numele Sârbilor a răspuns arhimandritul Dr. Draghiol, dăcând între altele: „Geniul bărbatilor mari ai Slavorilor planază de-asupra Cehilor și Sârbilor: Viitorul e al idiomului slav. Esperanții nu sunt gloria numai a Cehilor ci a tuturor Slavorilor.“ Ilie Dragutin a obiectat, că cultura cehă stă la un nivel european și că slavismul reprezintă în Europa o putere dintre cele mai mari.

Obstrucțiunea

și legea asupra jurisdicțiunii curiei în afaceri electorale.

Sâmbăta trecută ministrul de justiție Szilagy a prezentat camerei din Praga proiectul de lege asupra jurisdicțiunii în afaceri electorale.

Este vorba adecă ca în viitor să poată decide Curia regescă decă o alegere de deputat e valabilă sau nu. Proiectul de lege prezentat de dl Szilagy este plin de dispozițiuni foarte stricte și se deosebesce de proiectele din 1875 și pe la 1888, care n'au fost primite de dietă.

Se crede în asemeni împrejurări că fiind numita lege una din legile de garanție cerută de opoziția, acesta după prezentarea ei, se va îmblânzi și va renunța dela obstrucțiune.

Speranțele aceste însă, par a nu fi de loc întemeiate, căci se asigură că conducători stângei extreme Irányi și Ugron sunt hotărâți a combate proiectul de reformă al administrației și mai departe. Ei de mult au anunțat obstrucțiune în urma unei scrisori, ce au primit dela Kossuth.

Pe lângă aceste și marea majoritate a celor din stânga estremă este pentru obstrucțiune. Se mai asigură, că la § 1 alu numărului proiectului de lege mai mulți dintre extremi voescă să facă o mișcare, în care este provocat ministrul președinte de a propune M. Sale Regelui *disolvarea camerei*, pentru ca țera să poată fi

pusă în pozițiune de a se decide asupra cesțiunei administrative.

Situațiunea este der destul de acută și critică, cu toate că se vorbește și de o eventuală învoială între guvern și stânga estremă.

Afacerea din Feldru.

De pe valea Someșului, Iulie 1891.

Domnule Redactor! Vă este binecunoscut de mai înainte modul de alegere (?) a primarului din nefericita comună Feldru, săvârșită cât se poate de nelegal și în mod despotiic. În contra acelei „alegeri“ s'a făcut la timpul său recurs la congregațiunea comitatensă, dăra durere, că din lipsa de sprijin suficient, recursul a fost respins, enunțându-se recurențelor: că „alegera“ s'a întemplat după regulă (szabályszerűen), adecă cum se întemplă de obicei „alegerile“ adl la noi. Sentență cu 2 înțelesuri. Cu acesta dăra „vrednicul“ (?) primar a fost întărit în postul său și de acum înainte poate să dăscălescă cum îl va tăia capul pe aceea, care i-au fost protivnici. De almintrelea a și început să arate „afabilitatea“ față de cei ce nu l'au voit, căci dăra el este biru? ér fiul său solgăbiru și prin urmare puterea e în mâna lor, — dispune de gendarmi ori și când.

Până mai deunădi primarul acesta era mai indulgent, căci ori și cum, aducându-și aminte de rolul, ce a jucat în cauza cu preoții, se cam sfia de tribunal; acum însă, după ce tribunalul regesc din Bistrița a sistat cercetarea mai departe în cauza vătării de sânge din Feldru, își poate juca mendrele față de bietul popor cum îi va plăce.

Atâtă aprobarea denumirii primarului, cât și mai vârtos sistarea cercetării judecătorești, a produs în popor o indignațiune cât se poate de mare. La toate țergurile din jur: de prin Bistrița, Năsăud, Rodna, etc, unde numai se află indiviți din Feldru, se adună mulțimea pe lângă dănsii, întrebându-i: „ce s'a ales din posna aceea dela d-văstră?“ — „D'apoi ecă așa, că cei impușcați isă morți și se odihnescă, ecă cei rămași, veduvele și orfanii necăjescă, căci n'au nici un sprijin, nici o mângăiere!... Noi am tot așteptat să fim chemați undeva și să jurăm pe ce am vădută dăr, nu ne-a chemat nimenea nicăiera, și astfel — săracii de noi, — s'a astupat totă țebra. Se vede, că totă domnia isă de vină, căci decă era cineva din noi de vină ni-ar fi perit oșele prin temnițe“...

„Noi“ — dăci mai departe ómenii din Feldru — plângem numai în po-

crimi și când preotul aruncă o mână de pământ pe cociugul micului Ewald, se pleacă și dăna și slobodă un pumn de țeriu în grăpă. O privire curioasă aruncă ea asupra Ruthi, care sta palidă și nemușcată, ca o statuă de marmoră, mângăind pe intristata Ană, ce se aruncase după cociugul Evei, nelăsându să-l cobore în grăpă. Privirea ei apoi se opri pe încăruntatul cap al lui Dölling, ale cărui lacrimi necurmăte îi curgeau pe față în jos, privindu în adăncimea mormântului. Îlăngă Ruth se vedea capul unei fete cu păr roșu, — era prețuita ei soră. Carmen cu o furie de durere privi spre această grupă, când sufletul ei se lupta cu gândul, că în ce chip s'ar fi uitat acel bărbat pentru care ea și-a jertfit copilul, când s'ar fi coborât cociugul Ruthi în mormânt!...

— „Mă chinuescă toate torturile iadului“, esclama ea tare, când se sui în trăsura, ce o ducea la locuința ei. Ea refuză de a fi însoțită de Irina, pentru ca neconturbată să-și poată urma gândurile...

O liniște mare domnia în casa forestierului, după înfiorătorea catastrofa.

Ruth se mutase la Dölling și se silia să ocupe locul Evei în inimile lor. Mămile sîrșucioase ale Anei lucrau și acum ca mai înainte, dăr ea adese-ori era cuprinsă de melancolie. Se opria adese-ori în mijlocul lucrului și privia, pironită, într-o parte, ca și când ar vedea ceva acolo. Er Ruth? — Ea ședea pe scaunul Evei lângă mesciora de cusut și privia lucrurile începute, ce-și așteptau terminarea. La durerea ei puțin se cugeta. Numai când vedea pe inspectorul, care foarte rar, însă regulat își făcea datoria de a merge la casa forestierului, numai atunci, un suspin puternic îi izbucnea din inimă și-și împreuna mâinile ca de rugăciune. . . .

Contesa Carmen de multă plecase la tatăl său. Ea merse tocmai așa de repede, precum veni, dăr lăsa în urma ei multe reamintiri triste.

Vără dispăruse cu totă splendoria ei. Vânturile de toamnă urlau prin câmpii pustii, scuturându îngâbenitele frunze de pe arborii pădurei, o volbură duce o mână de frunze uscate către oimier, ele cădură lângă porța cu gratii

și ridicându-se éráși, se aședară între două morminte săpate de curând.

Bătrânul Dölling ingenunchiă lângă mormântul ficei sale și rosti o lungă rugăciune. El apoi se sculă și-și neteși fața cu căciula. O mișcare de după tușul cimiterului îl făcu pe Dölling să privească în jur. Stăt pe loc și căută în fața roșită de beatură, ce-l privea cu ochi holbați.

— „D-Ta aici Dölling, amic vechiu? Cum te afi?“ dăce vorbitorul întidându-i mâna.

— „Dăr D-ta, Scholz, cum vii aici?“ întrebă Dölling nesigur. „Aușisem, că te ai fi dus în America?“

— „Încă nu m'am dus, dăr o să merg. Am venit, ca se mai capăt nisce parole.“

— „De la cine să capeți parole? cred că aici n'ai nici un prietin“ observă forestierul.

— „Hoho, eu am prietini cu influență. N'am decă să dăci un cuvânt și busunarele mele sunt pline cu monete de aur“, dăce bețivul, apoi încep să povestescă totă întemplarea, cum a primit dela contesa bani și otravă, ca să pustiască pe mirsa fratelui ei.

— „Dela contesa Georne? Omule, ougetă ce vorbești. Eu nu voiu face nici un pas, pentru-o pe copila mea n'o mai pot reinvia, însă un nevinovat suferă pentru acesta și el trebuie mântuit.“

— „Și ce pedepsă voiu primi óre?“

— „Nu știu. Decă însă ai avut o complice și d-ta ai fost numai instrumentul, atunci pedepsă nu va fi atât de aspră.“

Scholz vedându, că fapta lui a răpit copila iubită a bătrânului Dölling dăse: mă duc și mă însinez de bună-voia la judecătoria. Contesa va face ochi mari!...

Ca un fulger se lăși veste, că Scholz a fost adevăratul făptuitor al crimei întemplate în casa forestierului. Asesorul Helda fu eliberat îndată.

Numele contesei Georne se ivea în și colo în desbaterea ce decurgea la judecătoria criminală, contesa însă a delarată cu ocazia unei investigațiuni, că ea odată a vedută pe acel om. Astfel Scholz fu condamnat la închisore de 10 ani, în care și intră

(Finea va urma.)

triva stăpânirii noastre din sat, în po-triva primarului și a notarului, că dacă nu poșteau domni gendarmii în sat, nu se întâmpla nimic! În gendarmii au dat unii și alții cu petri numai după-ace au vădută omenii, că au cădută oăpi va morți; înainte însă de ce au început gendarmii a pușca, n'a dată nimeu cu petri, despre asta am pute jura toți căpi am fost de față, ba sunt martori și de prin satele vecine, cari încă ar jura, ca și noi, dacă i ar lua judecătoria înainte. De altmintearea orî dam noi cu petri, orî ba, gendarmii au fostu pregătiți să ne pușca, că ecă ce a dîș unu dintre ei atunci dimineța înainte de poșnă: „*Ați avemă să facem carne de porc!*” Acăsta au auđit'o căpi-va omenii cari ar pute jura orî și când, dără acuma a trecut, s'a astupată lucrul și vai de capul nostru. Nu mai avemă nici unu sprijin, gândeșc că noi am făcutu mai rău decâtu totă lumea!“...

Așa se tânguesce bietul popor și are dreptate, însă dreptatea lui nu i o respectază nimeni.

În cauza, cu vîrsarea de sînge din Feldru s'au ascultat o mulțime de omenii, dără după cătu sciu eu afară de gendarmii, n'a întăritu nici unu cu jurământu ceea ce a mărturisit; cu tôte acestea, însă cercetarea s'a sistat. Din ce motive s'a sistat, o soia numai cinstitul tribunalu, căci celor n'ndreptățiți nu li-s'a spus pînă acum; eu însă susțin și potu dice cu totă hotărîrea, — sprijinitu fiind și de opiniunea publică, — că poporul n'a fostu de vină în nici unu punctu de vedere, ceea ce s'ar fi dovedit atunci, când cercetarea nu s'ar fi sistat, justiția însă a sistat a-facerea înainte de ce ar fi cercetat causa mai cu de-amăruntul.

Se vede, că nu s'a întărit nime-nea despre aceea, că ore fost'a de lipsă să se aducă la o instalare de preot gendarmii? Și dacă totuși i-a adus cineva nu trebuie să se trecă cu vederea faptul, că gendarmii au pușcat înainte de a fi loviți cu petri, ceea ce nu s'a putu întâmpla decât într'o stare anormală orî de beție, orî de mînie, după cum se și susține și la timpul său s'ar fi putu documenta. Nu s'a luat în fine în considerare nici împrejurarea, că cei pușcați mai toți au fostu pușcați dela spate ba unii chiar în fugă. Tôte acestea la o-taltă luate, se vede, că „n'au fostu de ajuns”, ca să constituie o crimă, deși unu din cei emiși de tribunalu spre constatarea faptei, atunci îndată după măcelul s'a exprimat: că în cauza asta obiectu de crimă este, recunoscîndu însuși, că n'a fostu de lipsă să se ceară asistență de gendarmii.

Sfîrșitul războiului vamal cu România.

Foile oficiale din Viena și din Pesta publică trei ordinațiuni, prin cari se pune capăt războiului vamal cu România, delătărîndu-se tôte restricțiunile ce au existat în comerțul cu România. Aceste ordinațiuni se referă la tôte măsurile de retorsiune, ce le-au luat guvernul austro-ungar în contra comerțului român la 1886.

Prima ordinațiune, pe care a dat-o ministrul de comerț în înțelegere cu ministrul de finanțe, delătără taxele vamale de războiu, la cari au fostu supuse mărfurile de proveniență din România la intrarea lor pe teritoriul vamal austro-ungar, așa că de aici încolo produsele române pot fi importate în Austro-Ungaria sub aceleași condițiuni ca și produsele altor țări. Se restabilește mai departe comerțul de măcinat liber de vamă a morilor din Austro-Ungaria, cum era mai înainte.

A doua ordinațiune dată de ministrul de agricultură în înțelegere cu ministrul de comerț și cu cel de finanțe, cassază dispozițiunile, prin cari s'au fostu oprite în 22 Mai 1886 tran-

situl de rîmători, oi, capre și de miei din România prin Ungaria. Acestu transitu va fi supus dispozițiunilor existente veteriare-polițienești.

În fine ordinațiunea dată de ministrul de agricultură în înțelegere cu ministrul de comerț și de finanțe, prin care se liberăză țăraș importul și esportul de *verdeturi, pome, plante și părți de plante* (clasa VII a tarifului vamal dela 25 Mai 1882). Asemeni produse naturale se pot importa și esporta în viitoru după dispozițiunile generale existente pentru comerțul lor. Încătu privește obiectele cari ar pute să lăteșcă *flaxera*, reîntră în vigore deocamdată dispozițiunile ordinațiunei dela 28 Iunie 1882 nr. 41,025.

„Neue Freie Presse” anunță, că guvernul austro-ungar a ridicat tôte taxele vamale diferențiale cari loveau produsele române. Ast felu comerțul de făină al morilor din Ungaria cu România va fi scutit de vamă. Granițele imperiului român în însă totu închise pentru vitele din România, pînă la încheierea unei convențiuni speciale între aceste două state.

Țiarul vienezu adauge la începutul negocierilor cu Germania, Italia, Elveția și Sărbia, guvernul austriac s'a adresat și cătră guvernul român arătându-i, că Austria e dispusă să intre și cu România în negocieri pentru încheierea unei convențiuni comerciale. Guvernul român a refuzat însă pentru momentu de a intra în asemeni negocieri, dorind a încerca în timp de câte va lunt aplica reanoulu tarifu vamal. Unu tratat comercial cu România, care ar fi de aceeași mare însemnătate ca și pentru Austria, va încorona opera cea mare a politicei economice.

Cestiunea Evreilor în România.

N. Ceaur Aslan continuând:

Acum mă întreb, cari sunt armele noastre pentru a îndepărta și conjura pericolul?

Ni acuză pe nimeni; nu este timpul incriminării; dau strigătul de alarmă, și vă rog să punem o mână serioasă, cătu este încă vreme!

Avem art. 10 din legea poliției rurale, mai avem și legea, care regulăză condițiunile, în care este tolerat ceea ce se numește: comerțul ambulant; două legi cu aplicarea cărora sunt însărcinați nisce prepuși împiegați, lipsiți în mare parte și de moralitate și de simțămîntul sacru de îndeplinire a datoriei lor, și mai ales lipsiți de orî și de control.

Cum se aplică legea? Să v'o spun; ampozițiunile noastre nu au decât o preocupare: aceea de a asigura guvernului isbînda în orî ce alegeri. Am vădută spre pildă la Iași, unu prefectu de poliție, ocupat cu confecționarea listelor electorale; scoțea pe unu alegătoru, pune pe altul, cislua, combina, și acăsta a sa meritoriă operă o trimetea primarului spre a-i servi la formarea listelor și pe când dîșul prefectu conlucra astfel la feroierea țerei sale... pe la bariere, în tôte serile, întrau harabale, pline de Evrei străini, fără a fi superați de nimeni, erau primiți în taină, de coreligionarii lor și pe urmă... mistuiți prin tôte țera; acăsta se petrecea, și pôte se petrece încă aprôp dîșnicu la Iași! Ce se mai întâmplă și pe aiea, lasă acestea, D lor, la aprețierea Domnilor-văstre!

Facu agricultură, Domnii mei, în județul Vaslui, pe imobilul Negrești, micu orașel, umplut în înțelegere, cu vîrfu de Evrei; mai anu dărescu pe unu individ, și la întrebarea mea, de unde este, nici a putu să-mi răspundă, căci nu soia românesce.

De unde, cum era venit? Cu unu covrig și o litră de rachiu, și etă lu instalat cetățen în o comună rurală din țară: după acăsta judecați, de restu! Mi-se relatăză, că actualmente Brăila și Galați sunt inundate de Evreii, isgoniți din Rusia. (Aprobări).

Ei? Care v' este arma? Șciu, D-le, Ministru, că ați dat ordine severe... dăr, ce folos, decă ele nu se eșcută, din cauza inferiorilor, ce mai toți sunt așediați de acea populațiune coruptă și coruptore!

Unu Evreu, care de mai bine de 20 de ani ține în arândă moșii în Mol-

dova, dicea: că puțin ilă ocupă ce partid este la guvern, orî cine pôte vedă în condicile lui cătu ilă costă anualu primarulu, subprefectulu și câte odată chiar și prefectulu!

Ce miserie, Domnii mei, și ce primejdiă, în același timp!

Apoi în asemenea condițiuni, ce puteți face D-văstră, Domnule Ministru neajutat de nici o lege eficace și lasat la discrețiunea unui funcționarismu ce pare a ignora, că avem o patriă!

Mai puteți ore avé vr'o îndoielă despre cërta și curênda îngenuchiare a naționalității noastre, decă actualele stări de lucruri nu vor afla o grabnică și energică îndreptare?

Etă, d lor, și reflexiunile unui diarist corespondent alu „Gazetei din Colonia” în călătoria dela noi din Augustu 1884:

„La Români se pot calcula 2 nasceri pentru o căsătorie: la Evrei sunt șese nasceri! La Români pentru 100 morți sunt 106 pînă la 107 nasceri... Decă aceste proporțiuni vor dura s'u chiar se vor înapri, atînc de sigură, mai ales în întinsa parte nordică a României, elementul arianu va ajunge în o minoritate umitoare!”

Și cum, Domnii mei, aceste reflexiuni se nu dobăndescă tôte însemnătatea unei întristătoare adevări, când ne vom re- porta la trecut?

La 1846 a apărut o lucrare forte meritoriă a priințului Nicolai Sutzcu; datele statistice din ea ne arată, că la acea dată, în tôte Moldova nu erau decât 11,056 de familii evreiesci, sîn 55.280 de suflete; de atunci încôce avem lucrări statistice, cari într'unu modu tematicu aprôpe ne pot lumina asupra mersului crescîndu al acelei populațiuni; din 70 mii locuitori ai țășilor Evreii represintă 50.000 numai în Iași; Berlinulu, cu o populațiune de aprôpe 2 milioane, nu posedă de cătu 54 mii Evrei!!

Am înainte mea raportulu oficial alu multu regretatulu șefu alu serviciulu sanitaru din Iași de atunci, știmatulu dr. Flaișen; găsîm în elu următorul avertismentu, forte semnificativ, și negreșit, nu datu pentru trebuința causei:

„Viitorulu căutându a'lu afla după rezultatulu acestor 10 ani (adică dela 1864 la 1874) trebuie să spunem, că esact în 50 de ani (adică la 1925) m orașulu Iași nu va fi nici unu creștin și că tôte populațiunea va fi alcătuită numai din Evrei!”

Etă Domnii mei prevederile Șefulu de serviciu de atunci au dobîndit o înspăimîntătoare consorațiune prin mersulu ulterioru alu lucrurilor.

Remarcabila lucrare a d-lui Dr. Th. Filipescu, mediculu șefu actualu alu serviciulu sanitaru, nu face decât să confirme și pe anii strecurați dela 1874 și pînă la 1885 mersulu decrescîndu alu populațiunei creștine, și ridicarea crescîndă a populațiunei Evreiesci, esact în aceleași proporțiuni fatale, ca acele constatate dela 1846 și pînă la 1874; iată ce dice în raportulu său, valorosulu medicu din Iași:

„Decă la Creștini s'ar afla o creștere mai mică, decât la Israeliti, acăsta s'ar găsi explicațiunea în cifra mare a populațiunei israelite din oraș; dăr descreșcerea persistentă a populațiunei creștine prin esșentialulu de morți este unu raportu forte defavorabil, și ar trebui să preocupe nu numai pe tie-care Românu, ci în specie pe administrațiunea supremă a acestei țări, căci acăsta progresiune amenință în timpu relativu scurtu, ca acestu oraș, să se nu mai fiă Românu!”

În fața acestui desastru, de care naționalitatea noastră este de sigur amenințată, ce am făcut, ce facem noi?

Ce facem noi? În anul 1890 se presintă în comuna Petricani dela jud. Neamțu unu Evreu cu numele de Moses Weber, dîș și alămarulu; acăstu individ, gonit din comuna Davidenii, sosi acolo și începu negocieri cu locuitorii spre a-i permite să stabileșcă pe teritoriulu omunei și pe malulu unui pârîu, o mără și o velniță; în schimbul acestei permisiuni, elu luă angajamentulu să dea comunei suma de 600 franci pentru a se pută săvîrși clădirea unei Biserici începute. Ademenit de acăsta ofertă, locuitorii încuviințară cererea sa; consiliulu comună însă precum și prefectura, refuzară de a da sancțiunea lor unei asemenea transacțiuni. Evreulu dispău de odată și peste câte-va săptămâni se întorse în comună cu autorizațiunea căpătată dela Ministeru!! Evreulu se instală, despru cei 600 franci nici nu mai fî vorba, se înalege.

Ce se mai adaugă; faptul vorbesce de la sine! Cum se făcu treba? Cine o

făcu? Prin ce ganguri misterioșe evreulu parveni a surprinde buna credință și a palmui legea și interesele vitale ale țerei...!

Iată-lă stabilitu în mijloculu neoroșilor locuitori, ale cărora svêrcoliri în lupta pentru existență, probabilu, că nici vor pute mai târziu străbate priu șgomotulu luptelor noastre parlamentare!

(Va urma.)

Logodnă. D-lă *Georgiu Șandor* și d-ra *Mărioara Grozavă* fidațați.—Orșova, 28 Iunie 1891.

Telegramele „Gaz. Trans.”

(Serviciulu biroulu de cor. din Pesta.)

Budapesta, 22 Iulie. În urma conferinței unor deputați distinși, secundanții lui Ugron, au declarat, că Ugron nu e îndatorat să dea satisfacțiune cavalerescă căpitanulu Uselac. Săra veniră secundanții căpitanulu Uselac la Ugron, pe care l'au întăbat, că ore e aplecatu a da ca omu privatu satisfacțiune? Ugron respunse, că în viața privată nu cunosc pe căpitanulu Uselac și nu are față de acesta nici o îndatorire, prin urmare nu i va da nici o satisfacțiune.

Berlinu, 22 Iulie. Pe când nu mai e intenționată cererea de credite noue militare, se dice, că parlamentulu germanu va cere sume mai mari pentru construirea de căi ferate strategice. Țiarulu „Kölnische Ztg.” i-se anunță din Petersburg, că s'a hotărîtu definitiv rusificarea școlilor elementare ale coloniilor germane din Rusia sudică, care are de scopu micșorarea capacității de producere a acestora.

Odessa, 22 Iulie. Colonia sêrbescă de aici face imposante pregătiri pentru primirea regelui Sărbiei. Sunt de așteptat manifestatiuni panslaviste.

DIVERSE.

Mortalitatea între pelegriini la Mecca.

Țiarulu „Times of India” cuprinde în numerii săi din urmă date importante asupra mortalității pelegriinilor din Mecca. A treia parte din aceștia, dice numita fôia, cari vin din Bombay la Mecca și Medina nu se mai întorc acasă. Acăsta afirmațiune o dovedește statistica oficială, în urma căreia din 64.638 pelegriini, cari au părăsit dela 1884—1890 India, 23.449 sunt priviți de dispăruți. „Dispăruții” aceștia în mare parte au perit de boale și de strapații, o parte din aceștia au fost uciși pe drumulu între Dseda și Mecca. În drumulu cătră casă pieru 200 pînă la 300 dintr'o miă. Causa acestei mari mortalități sunt boale contagioșe, ce se nasc pe bordulu corăbiilor, starea cea prostă a serviciulu sanitaru, și în multe casuri și bătrânețea și slăbiciunea pelegriinilor.

Între doi prietini. Doi prietini eșeau dintr'unu salonu unde erau expuse tablourile de pictură, și vorbindu despre pictori:

— Cunosc pe unii ce au modestia și talentu. Cunosc mulți cari au talentu și nici o modestia. Dăr care să fiă lipsit de talentu și care să aibă modestia.. nu cunosc!

În institutul de băeți „Cultura” din orașulu Buzeu (România) fiind vacantu

unu postu de profesor-pedagog, se aduce la cunoștința doritorilor de a ocupa unu asemenea postu. Condițiuni avantajoșe. A se adresa la Direcțiunea Institutulu.

Directoru, *I. Bogațianu*.

Proprietar: *Dr. Aurel Mureșianu*.
Redactor responsabilu interimalu: *Gregoriu Maior*.

Cursulu pietei Braşovului.

din 21 Iulie st. n. 1891

Table with 3 columns: Item name, Price, and Unit. Includes items like Banconote românești, Argintu românesc, Napoleon-d'or, etc.

Cursulu la bursa din Viena.

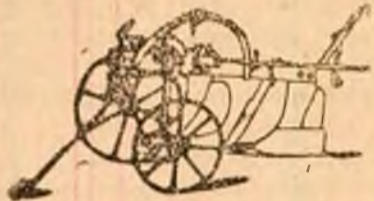
din 20 Iulie a. c. 1891

Table with 3 columns: Item name, Price, and Unit. Includes items like Renta de aur, Renta de harti, Imprumutul căilor ferate, etc.

Turnatoria de feru și fabrica de maşini a lui SCHLICK

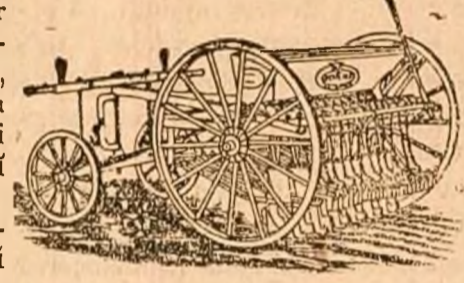
SOCIETATE PE ACȚII IN BUDAPESTA. VI., Külsö väcz-út 1696/99, BIRoul ÎN ORAŞU ŞI DEPOSITULU VI., Podmaniczky-uteza 14,

Recomandă escelentu construatele Garnituri de treieratu cu aburu și cu vârtejü (Göpel), precum și cu mai multe din cele mai mari premii distinsese Pluguri patent. ale lui SCHLICK cu 2 și 3 brazde, Pluguri Rayol patent., Pluguri originale ale lui Schlick și pluguri Vidats pentru o brazdă, unelte pentru lucrarea pământului, grape și spărgători de bulgări.

Maşini de semănatu în rânduri „HALADAS“, patentate ale lui Schlick.

Mai departe s'afă în depositu mori pentru curăţitul cerealeloru (sistemü Bak-r și Vid-ats), maşini pentru prepararea nutreţului, batöze de porumbü (eucuruzö), mori pentru urnitü, mori de urniälă cu putere de aburu „Hungaria“ patent. lui Jokáy, mori de măcinätü și instalaţiuni pentru mori de uleiu.

Maşini originale americane de seceratü și legatü snopii, maşini de cositü örba, căi ferate pentru câmpii etc.

Preţurile cele mai eftine. — Condiţiuni favorabile pentru plată. Preţuri-curente la cerere gratis și franco.

Avist d-loru abonaţi!

Rugăm pe d-nii abonaţi ca la reînnoirea prenumeraţiunei să ne nevoiască a scrie pe cuponulu mandatului postalü și numerii de e faşia sub care au primitü diarulu nostru până acumă

Administraţ. „Gaz. Trans.“

Unü practicantü seu ucenicü se primesce în bătănia N. Grădinarü Strada Negră, No. 1.

Nr 9138--1891 631,2--1

PUBLICAȚIUNE

referitöre la încassarea dărei comitatense pentru șosele în anulü 1891.

Conspectele asupra dărei comitatense ce are de a se încassa în anulü 1891, fiindü aprobate de Inaltulu ministeriu, se afă la oficiulu orășenesöu de dare din 20 Iulie până inclusive 3 Augustü a. c. spre examinare din partea fiecărui. Fiecărei partide interesate i stă în dreptü de a și așoerne în decursulu acestorü 15 zile în contra acestei dări repartiate reclamările la comitetulu administrativü.

Acele partide, a cărorü dare prescrisă representă suma de 100 fi. seu trece peste această sumă, se îndruméză, ca să și plătescă darea imediatü la cassa comitatensa, — pe când din contra celelalte partide au de a și solvi această dare la oficiulu orășenesöu de dare.

Braşovü, în 18 Iulie 1891.

Magistratulü orășenesöu.

Numere singurateice din „Gazeta Transilvaniei“ à 5 cri se potü cumpëra în tutungeria I. Gross, și în librăria Nicolae Ciurcu.

Mersulu trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de statü r. u. valabilü din 20 Iulie 1891.

Large table with multiple columns showing train routes and fares between various cities like Budapest, Braşov, Sibiu, etc. Includes sub-sections for different lines and directions.

Nota: Numerii încadraţi cu linii gröse însemnăză orele de noapte.